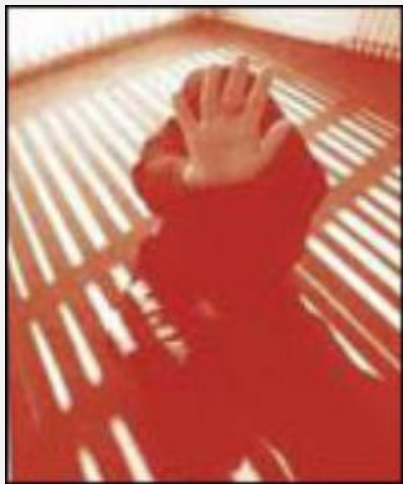

آسیب‌های اجتماعی نتیجه ناکارآمدی نظام‌های تربیتی

در جوامع بشری از ابتدای خلقت خیر و شر در کنار هم بوده و با الفاظی از قبیل خوبی، بدی و بخشش، انتقام، مهربانی و خشم مترادف و همراه بوده است.

سلامت نیوز: در جوامع بشری از ابتدای خلقت خیر و شر در کنار هم بوده و با الفاظی از قبیل خوبی، بدی و بخشش، انتقام، مهربانی و خشم مترادف و همراه بوده است.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از بهار؛ زیاده‌خواهی، حرص و طمع، مقام و هوا و هوس، خشم‌های فروخورده شده، عدم پاسخگویی صحیح به نیازهای جسمی و عاطفی، روانی و واپس‌زنی نیازهای روانی، بستر مناسبی را برای بروز آسیب‌های اجتماعی مهیا کرده است. برون‌داد آن در بسیاری از موارد سلب حق حیات و زندگی از شهروندان است. این خود سرآغاز داستان ستاندن حق مظلوم از ظالم است.

در این بین، دولت‌ها برای حفظ نظم و اجرای عدالت به اعمال قوانین تنبیهی نسبت به خاطیان، مبادرت می‌کنند. در این راه باید موارد ذیل را در نظر داشت: تلاش شود که این قوانین پاسخگوی مطالبات بحق آسیب‌دیدگان این بخش جامعه باشد. اثرگذاری قوانین بر رفتارهای بازدارنده متجاوزان به حقوق دیگران، توجه به احساسات شهروندان در اعمال اقدامات تنبیهی به نحوی که مانع ایجاد حس همدردی با خاطی و همچنین بروز خشم و تنش و اضطراب ناشی از مشاهده عموم از این صحنه‌ها باشیم.

از دیدگاه روانشناسی اجتماعی برای مقابله با افزایش چنین جرایمی، پیشگیری بهترین راه است.

یعنی دولت‌ها به حقوق حقه مردم توجه و سلامت را در تمامی ابعاد آن به شهروندان اعطا کنند. یعنی سلامت (جسمی، روانی، اجتماعی، روانی). در بعد سلامت اجتماعی اعتقاد بر این است که دولت‌ها موظف به برقراری امنیت در تمامی ابعاد از جمله اقتصادی، اجتماعی، شغلی بوده و رفاه اجتماعی، برای شهروندان خود را به صورت کامل باید مهیا کنند. در واقع یکی از دلایل بروز آسیب‌های اجتماعی در جوامع مختلف این نکته است که دولت‌ها از اجرای آن بعضاً عاجزند که خروجی آن، رواج بزهکاری‌های اجتماعی و آسیب‌رسانی به دیگری می‌شود. اعتیاد، دزدی، قتل و... همگی بیانگر ناکارآمدی نظام تربیتی و حمایتی نزد خانواده و سپس نهادهای آموزشی، تربیتی، بهداشتی، فرهنگی و اجتماعی است.

پیشگیری در این راه گام اساسی بوده و اقدامات تنبیهی از اولویت‌های پایین‌تری در بهبود وضع جامعه برخوردار است. مجازات اعدام بالاترین و شدیدترین تنبیه برای مرتکبان اعمال خلاف قانون است که کمابیش در کشورهای جهان وجود دارد. اما آنچه در این مقاله از آن صحبت می‌شود، نحوه اعمال این مجازات است؛ این‌که آیا مشاهده آن از بازدارندگی کافی در عصر ارتباطات برخوردار است.

در روزگاری که کودکان و نوجوانان در فضای مجازی و بازی‌های رایانه‌ای با مقوله کشتن و انتقام بیش از هر برهه‌ای آشنا و مانوس هستند، این نوع از تنبیه شاید خود به نوعی ترویج خشونت نزد گروه‌های آسیب‌پذیر باشد.

به‌راستی آیا زمان آن نرسیده که با بررسی‌های میدانی به این مهم برسیم که بیان این مجازات در زندان‌ها از رسانه‌ها موثرتر از نمایان کردن آن در خیابان‌هاست. تماشای این‌گونه صحنه‌ها به‌نوعی شاید نزد قشر آسیب‌پذیر سبب از بین بردن قبح بسیاری از بزه‌ها شود و نزد سایرین نیز منجر به بروز ناراحتی‌های عصبی شود. جامعه جوان ما با بیش از 40 میلیون جوان زیر 30 سال، در واقع آبستن بسیار حوادث خوب و بد می‌تواند باشد. به روز شدن در جامعه جهانی از ابزار اساسی برای بقا جاودانه و البته هم کم‌هزینه است.

بسیاری از پرخاشگری‌های جوانان و نوجوانان ناشی از ناکارآمدی در پاسخگویی به نیازهای آنان در تمامی سطوح زندگی است. شناسایی این نیازها و برون‌ریزی کمپلکس‌های درونی می‌تواند به داشتن سطح بالای سلامت منجر شود. متأسفانه نبود آموزش‌های صحیح برای مقابله با بحران‌های رایج، عدم توجه به امر مراقبت‌های بهداشت روانی در نهادهای مختلف جامعه، دست به دست هم

داده و شرایط را برای بروز آسیب‌های اجتماعی آماده می‌کند.

پس به نظر می‌رسد توجه به شرایط امروزی جامعه و استفاده از راهکارهای مطابق با نیازهای شهروندان می‌تواند زمینه‌ای برای کاهش آمار جرایم و در نتیجه کاهش مجازاتی چون اعدام و پیشگیری از عواقب آن را در پی داشته باشد. به امید آن روز.